

Öğretmen

“Kırk yıl köle” olur her harf başına
Soylu sevdaların harı öğretmen
Sevgiyle yoğurur katar aşına
Ahlâk diyarının ar'ı öğretmen

Taze dokunuşla eser yeşerir
İlimle ışıldar mum gibi erir
İrmak gibi akar mahsulü verir
Çorak toprakların karı öğretmen

İrfan ziyasıyla gülümser yüzü
Bir uçtan bir uca bütün yeryüzü
Kardeşlik doğurur gece gündüzü
Fikrin ve zekânın hürü öğretmen

Sükûtu ikbâldir sözleri hakır
Serde fedakârlık üstüne yoktur
Şefkate hastadır dertliye doktor
İlham peteğine arı öğretmen

Kuşatır irfanla sihirli sesi
Mürekkep kokusu sarar herkesi
Ufkun terennümü sabrın bestesi
İdrak harmanının piri öğretmen

Öğretmen hissiyat öğretmenlik haz
İzandan sıyrılan bunu anlamaz
Sıradağlar gibi oku aklet yaz
İlmin yolculuğu kârı öğretmen

Maziyle bezeli bir şehir gibi
İrfan minaresi, aşk nehir gibi
Gülüşü çağ açan bir devir gibi
Birlik kalesinin suru öğretmen

Kadrini bilirim cahile inat
Onunla yükseliş onunla abat
O irfan şarkısı söze ne hacet
Şefkat bahçesinin moru öğretmen

Eğitimin hazzı bilginin harı
Gönülden gönüle sevgi diyarı
Gâh halay horondur gâh ata barı
Ülkümün türküsü t/eri öğretmen

Yürekleri közlü emekleri ter
Bülbül gibi şakır gül gibi biter
Medeniyet s/eri başka ne ister
Alın teri gözüm nuru öğretmen